

GAZETA KORRESPONDENTA

WARSZAWSKIEGO I ZAGRANICZNEGO

Z WARSZAWY DNIA 3. LIPCA ROKU 1798. we WTOREK.

z Londynu dnia 8. Czerwca.

Od ośmiu dni wszystkie nasze pisma napełnione są okropnymi wiadomościami z Irlandyi. Leie się krew strumieniami w tym nieszczęśliwym kraju. W wielu wprawdzie miejscach wojska Królewskie zwyciężyły, insurgen-
tow; lecz z jednej strony te wojska nie małe także po-
niosły klęski, z drugiej zwycięstwa ich nie były stano-
wieniem. Zapalczywość insurgentów przez fanatyzm religij-
ny do najwyższego stopnia pomknięta, przywodzi ich do
burzenia zamków, podpalania miast etc. Rząd nie zanie-
dnie żadnych surowości środków, dla wczesnego tym
bezprawiom zapobieżenia. Nachwymano wielką liczbę no-
wych przestępców, przekonanych o zdradę kraju, powie-
szono ich lub rozstrzelano. Domy tak w miastach iako
po wsiach na ogień także bywają skazane.

W Milford i Haverfordward na ostatnich bataliach po-
czatowych przybyło kilkadziesiąt poczęści znakomitych osób
uciekających z Irlandyi dla ochrony życia. Wielu to tyl-
ko umioło co na sobie miało, inni bez szelagą byli, wszy-
scy zaś ogłosili straszną rewolucyą w Irlandyi, mówiąc,
iż na rapporta i gazety Dublinie spuszczać się nie trze-
ba, gdyż insurgeni wszelką komunikacyą przecieli.
Najliczniejszy zbior insurgentów był w hrabstwie Wex-
ford na górze Forth dochodzić miał do 20,000. ludzi.
Stanowisko ich ma być bardzo warowne i wymaga wiel-
kiej sily, żeby mogło być atakowane. Są tylko o 10.
mil od Wexford, a w tyle mają morze, w które polta-
nowili rzucić się, gdyby pokonanymi zostali; z Dubliną,
z obozu pod Laughlinstown i Waterford, poszło prze-
ciw nim wiele regimentów. — Są przygotowani do
wszelkiej obrony. Mianowicie mają piki na 14. stop-
długie, przeciw którym bagnety nie dokazać nie mogą.
Są także panami kilku portów, i lękać się trzeba, aże-
by od Francuzów bronią, amunicyą i officerami wspie-
rani nie byli. Gdzie tylko wiedzą o majątnych protestan-
tach lub sprzyjających rządowi, tych nielitościwie mor-
dują i rabują. W Dublinie odkryto jednego aptekarza
nazwiskiem Mas-Can, który 1400. służącym katolikom
rozdawał truciznę dla zgładzenia panów protestanckich. Je-
den kominiarz miał także zamił spalenia domu parla-
mentowego. Mówią także głośno o przeysciu całego re-
gimentu milicyi do strony insurgentów. Słowem najwię-
ksi przyjaciele partyi Królewskiej w Irlandyi, drżą i lę-
kają się o bezpieczeństwo tej wyspy. W hrabstwie Wil-
low insurgeni spalili miasto Ballimore, a w okolicy ie-
go, rokoszny dom wielki lorda Downshire 4000. fun-
tów kosztujący, zupełnie zburzyli.

Obok tych wiadomości, kładziemy rapporta urzędo-
we iako gazeta dworika ogłosiła. Rapport Gen: Duff,
który pod dniem 29. Maja zdobył miasto Kildare. „Za-
nadeysciem moim insurgeni cofnęli się. Dragonia nasza
goniła ich. Wyśleliśmy do nich kilku ochotników z za-
pewnieniem, iż im się nic złego nie stanie, byle broń zło-
żyli. Gdy jednak strzelać zaczęli do wojska, przeto ze
wszystkich stron atak do nich przypuszczono, 200. do
300. insurgentów padło. Naszych 3. zostało zabitych, ale
wielu rannych. — Rapport z zamku Dublinie d. 29.
Maja. „Pułkownik Foote donosi, iż 100. ludzi których
wyśleł przeciw insurgentom, zaitych przez nich zostało.
Szczęśliwszy Gen: Lake rozbroił 4000. insurgentów, da-
wszy pardon dla 7. ich dowódców. Miało Rathangan zo-
stało im odebrane. — Rapport z Waterford d. 30. Maja.
„Insurgeni po odniedionych zwycięstwach nad wojskiem
królewskim, miało Enniscorthy i Goney w Wexford spa-
lili, wszyscy byliśmy strachem przerażeni, nadeszłe ie-
dnak wiadomości z Kildare i Dublinu, nieco nas ożywi-

ły. Sześć familli cudem prawie z Wexford uciekły, do-
niosły zaś nam iż 3. do 4. familliow częścią spalonych,
częścią wyrzniętych zostało. Dziśniasz spodziewamy się
mieć wiadomość z Dublinu o zniszczeniu korpusu 7000.
insurgentów, którzy siojąc obozem pod Vinagar, Berge,
całą kompanią regimentu North Cork wyrznieł, a po-
zdzierawszy z nich mundury, sami się w nie ubrali. —
PS. Właśnie w tym momencie dowiadujemy się iż nie-
które korpusa nasze zostały pobite. — Listy z Dublinu do-
noszą, iż Gen: Duff pod Limerik zajął w niewolę 200.
niewolnika, których częścią rozstrzelać częścią powieszać
kazał, reszta pierzchnęła. Pod Kildare poddało się ich
4000. Pod Ballitore zaś 1500. zostało zabitych. — Rap-
port z Dublinu d. 5. Czerwca. Gen: Fawcett pod Wexford
porażony przez insurgentów, cofnął się do Duncannon
fort. Opanowali oni miasto Wexford, licząc ich do 15,000
miał 8. armat. Dwie kompanie milicyi zupełnie zosta-
ły przez nich odcięte. Generalowie Fawcett, Johnson,
i Eustace zbierają sily przeciw nim, i trzeba się spodie-
wać stanowiącey potyczki. — Według listów prywatnych
wojska królewskie z Duncannonfort nawet wyparte
zostały. Z Newton Berry jednak insurgeni ułapić ze
stratą musieli. Głoszą iż insurgentów zginęło już w ro-
żnych potyczkach przeszło 5000. Koło Dublinu na wzgor-
kach Tallagh założyli oboz od 4000. ludzi, do któ-
rych małe korpus milicyi nie chcący z niemi walczyć,
przyłączyło się. Bardzo wiele ludzi ucieka z Irlandyi,
do Szkocyi jednak ich nie wpuszczają.

Ostatnie listy z Dublinu donoszą o śmierci Lorda
Fitzgerald dowódcy rewolucyi. Umarł na d. 4. t. m. w
areszcie, z ran odebranych w czasie przytrzymania swego.
Kapitan Rogan ranny mocno przez niego, nie mógł także
wżyć. Za nadzszą wiadomością o śmierci Lorda, fry-
iego Xze de Richmond wziął do domu swego znajdującą
się tu żonę jego, i z wszelką ostrożnością w przytomności
Xcia de Leinster oznajmił jej o śmierci męża. Lady padła
i zaraz omdlała, a przyszedłszy nieco do zmysłów, woła-
ła z wielkim płaczem ah! mój mężu, oddajcie mi mego
nawywniejszego, mego najdroższego małżonka. Wkrot-
ce potom dołatała pomieszaną zmysłów, z którego dotąd
jeszcze nie jest uleczoną. Królowa wdala się za nią, aby
mogła w Londynie pozostać. — Lord Fitzgerald na 4. dni
przed śmiercią okazywał także nieco obłąkania. Zdawało
mu się, iż na czele wojska dobywa zamku Dublinie
i kommanderował wojskiem. Ostatnie jego słowa były
przekleństwem na rząd i ministrów. — Obay bracia Roger
i Arthur Oconnor przywiezieni już są do Dublinu. Na
d. 11. rozpocznie się tam indagacya z 66. więźniów stanu,
ludzi poczęści znakomitych i majątnych. — Wiele tu okro-
pnych wiadomości mamy z Irlandyi, wiadzą jeden katolicki
w Enniscorthy na kazaniu, zalecił parafianom swoim iść
do kościoła protestanckiego w Kilkornick, i tam wyrzucić
wszystkich protestantów, co też oni zrobili, tak dalece,
iż mało protestantów życiem się ratowało. — Zapal wo-
lności doszedł nawet do dam Irlandzkich. Mis Keating
wdziała na siebie mundur zielony insurgentów, i szła w
szeregu do bitwy. Wielu nawet zabiła żołnierzy Kró-
lewskich, dopóki kula życia jej nie odjęła. — W kawale-
ryi milicyjney rozstrzelano 17. papistów, za tajemne po-
rozumiewanie się z insurgentami. — G. Lake kazał ogłosić
iż ktokolwiek ukaże się w mundurze, nienależąc ani do
milicyi, ani do marynarki, ten za szpiega pocyztany, na
karę szubienicy skazany zostanie. — Największe okru-
cieństwa i rabunki dzieją się w Wexford, gdzie insur-
geni ani na pleć, ani na wiek, ani na stan nie zważa-
ją. Kaznodzieja protestancki P. Haydon z całą famillią
padł ich ofiarą, również los spotkał innych znacznych 6.
do 7. familliow. — Piwnice pod domem parlamentowym
ściśle przetrząsano, z obawy, aby tam nie było ukrytych
iakić materyi palnych, siołownie do planu insurgentów.

Porucznik Giffard został zabity na wozie pocztowym. —
Służący także prezydenta miasta Dublinu, został areszto-
wanym za to, iż będąc w porozumieniu z insurgentami,
miał zamił zgładzić pana swego. — Dwa nasze szalupy na
drodze ku Elbie, spotkały 3. okręty naladowane na po-
zor węglami, pod którymi jednak wielka liczba ukrytey
broni znajdowała się. — Miasto Londyn ma teraz zape-
nie postać wojenną. Dwa obozy w bliskości są wytknie-
te. — Dnia 6. PP. Reeves, Wilkinson i Adamson za zmy-
slenie podpisów na wezlach, siołownie do dekretu zosta-
li powieszni. Przeszło 100,000. zgromadzonego ludu,
było przytomnym ich zgonowi. Adamson miał nadzieję
pardonu, będąc o nim zapewniony od najpierwszych o-
sob. Lecz po dwu-godzinney rozprawie, rada gabinetu
uchwaliła, iż prawo w mocy swojej tamowane być nie
może. Famille tych nieszczęśliwych, a z innych mjar
znakomitych osób, przepędzili noc u nich na pożegnaniu.

Dnia 5. P. Pitt wyjechał na wieś bardzo chory. Na-
zainur rozgłoszono nawet, że umarł, ale polepsza mu
się zdrowie. — Flotta lorda St. Vincent iest teraz do
32. liniowych okrętów powiększoną. — Wiele okre-
tów od eskadry P. Curtis z nadbrzeżów Irlandzkich
do niej odeszło. Kontr-admirał Nelson, o którym gloszo-
no, iż na morze śródziemne popłynął, oparłszywszy w
żywność eskadrę swoją w Gibraltarze, złączył się znowu
z flotą lorda St. Vincent, który na dniu 17. był jeszcze
przed Cadix, miał jednak wkrótce za flotą Tulońską
popłynąć. — Słychać że Cadix znowu będzie bombard-
owanym. — Pułnoca Ameryka bardzo się uzbiera. Procz
16. fregat wyfawionych, ma być jeszcze 6. liniowych o-
krętów wybudowanych; armia także od 20,000. ludzi bę-
dzie zebrana; lila morlka służyć ma do załsionienia han-
dlu Amerykańskiego, rząd chce się wprzod przygotować
nimby do wojny z Francyi przyszło. Uczyniono także
wniosek do wypędzenia z kraju wszystkich podeyrzanych
cudzoziemców. — Sir Sidney Smith posłał iestcom Fran-
cuzkim w Stepleton 20. gwineów w podarunku, które mu
jednak z grzecznością odesłali. — W Dover przytrzymano
listy przeznaczone do Francyi, które zawierały w sobie
zamiary bardzo szkodliwe handlowi naszemu. — Xiążę
Northumberland wystawia korpus od 5000. ludzi, które
własnym kosztem ubierze. — 14. regimentów najwybor-
niejszych 12,000. ludzi wyoszących, wysła rząd do
Irlandyi dla utrzymania spokojności, większa część po-
iechała na wozach do Portsmouth, aby prędzey na mie-
sce przeznaczone stanąć mogła. P. Pelham sekretarz sta-
nu w Irlandyi przybył tu, musiał jednak dla rewolucyi
przedzierać się przez Szkocyą. — Cztery tyfście insurgen-
tów zaledwo odebrali pardon od G. Dundas, na tychmiał
uciekli częścią do korpusu osadzonego na wzgórkach
Tallagh około Dublinu, częścią do innego w Rathanger
będącego. Ztąd widać, iż żadney wiary dać im nie mo-
żna. — Baron Crosbie w Irlandyi pensjonowany od Króla,
został powieszonym, iako należący do insurrekcyi. — In-
surgeni używali następującego fortelu do chowania bro-
ni. Pakowali ją w trumnę, potym udając pogrzeb wy-
nosili niby umarłego na cmentarz i zakopywali w dole. —
U jednego mydlarza znaleziono także wiele broni ukrytey
w beczkach loiu. — Pieczęć ich rewolucyną wyobraża Ir-
landyą w postaci kobiety, podnoszący się i zrzucający
koronę z arfy. Znaleziono także ubior przeznaczony dla
dyrektora Irlandzkiego.

W. Mistrz Małahski za wdaniem się dworu Rossy-
skiego, przyrzekł flotę naszą przynieć do swoich portów. —
Temi dniami chodziły tu śmieszne pogłoski. Jedni mo-
wili, że Buonaparte został przez naszych schwytanym,
drudzy, że przeszedł Gibraltar, inni że się koło Irlandyi

pokazał.— Na d. 2. przybyły z Francji do Dover dwa neutralne okręty, które ściśle przetrzaskane były. Papiery odeślano xiążęciu de Portland. Zda się bowiem, iż po tak oddawna przeciętej wszelkiej komunikacji, dyktoryat miał jakiś tajny zamiar w przyślaniu tych dwóch okrętów.— Xiążę Bedfort wystawia korpus 800. ludzi z mundurem i żołdem, rząd im tylko broni dostarczy.— W St. Domingo Francuzi odnieśli niejakie korzyści, przy St. Marc jednak odparci zostali.

Na dniu 7. Ocoigley został straconym. Utrzymywał zawsze, iż jest niewinnym w zarzutach które mu czyniono. Wyznawał iż trzymał w prawdzie z opozycją w Irlandyi, ale nigdy z Francją w związkach nie zostawał. Po długiej mowie którą miał z wielką przytomnością przeciw rządowi, szedł na śmierć spokojnie. W drodze na plac wyjął z kieszeni pomarańczę, i prosił osoby blisko siebie stojące, aby mu ją rozerznieła, a dowszy potem noża rzekł: lekano się abym sobie gardła nie poderznął, ale nadto kocham flagę śmierci mojej, żebym się tego miał dopuścić.

z Londynu dnia 12. Czerwca.

Gazeta dzisiejsza dworika zawiera następujące raporty: „Z Dublina dnia 5. Pułkownik Walpole adjutant vice-króla lorda Camden uderzył na znaczny korpus insurgentów pod Slieve Mountain, lecz nieszczęściem sam zabity, a korpus jego rozpedzone, cofnęło się do Arklow. Straciłszy w zabitych i rannych 54 ludzi, i 2. armaty 6ciofuntowe. Przy Ballincanoe iednak insurgenci 100. ludzi utracili.— Inny raport z Dublina dnia 8. „Na d. 5. Generał Johnson atakowany był pod New-Ros od znacznej sily insurgentów, lecz po kilku-godzinnej bitwie zupełnie ich poraził. Strata ich ma być dość wielka. Zostawili iedną żelazną armatę z lawetem okrętowym, i kilka żelaznych armat bez lawetow. Cofnęli się do Carrick-Byrne. Waleczny officer lord Mountjoy na placu poległ.— Raport vice-króla lorda Camden do Xcia de Portland z Dublina d. 9. Czerwca.— Z wielką boleścią donoszę ci Milordzie o wielkiej insurrekcyi zaszłej w hrabstwie Antrim. Generał Nugent donosi mi z Belfast pod d. 8. iż dowiedziawszy się o mającej wybuchnąć tamże rewolucyi, i o zamysle wyrznięcia osób magistratowych, kazał wiele osób aresztować, nie mógł iednak przelkodzić zajęciu przez insurgentów miasta Antrim. Wyśłał przeto iak najszybciej kilka przeciw nim korpusow. Dragonia najprzód uderzyła na miasto. Obywatele firzelali z okien i 3. officerow ranili, ale nadeszły pułkownik Durham wypędził nieprzyjaciela z miasta, i iedną armatę zdobył. Scigał go potem do Randelstown i tam czeka na dalsze rozkazy. Lord O'neil został śmiertelnie ranny. Porucznik Small broniąc się walecznie w iednej chacie, iest także rannym, rownie iak G. L. Lumley. Kilku insurgentow w niewolę zabrano.— W innym liście G. Johnson iest wyrażono, iż strata wojska Królewskiego nie iest znaczna, w miarę mnogości nieprzyjaciela. Zabitych iest 1. pułkownik, 5. unter-officerow i 83. gemejnow, rannych 1. kapitan i 57. gemejnow, zamieszanych 1. kapitan, 3. porucznikow, 1. chorąży, 2. unter-officerow, i 74. gemejnow. Zabrzanych armat i aubic iest 18. rownie iak znaczna liczba pikow, amunicyi, i sztandarow.— Smutniejsze mamy wiadomości z hrabstwa Down, które straszną zaburzone iest rewolucją. Wojska Królewskie z wielką stratą pokilkakrotnie porażone zostały. Na d. 6. insurgenci w liczbie 6000. uderzyli na nie pod Newtownards i znieśli ie, 6. officerow z regimentu York Fencible życie utracilo.— Z Belfast d. 10. Czerwca. Wszystko tu iest w okropnej postaci. Zasłepieni nieszczęśliwi mieszkańcy hrabstwa Down złączyli się z insurgentami. Wiele potyczkow zaszło iuż z niemi, ale bezskutecznie. Regiment York Fencibles strasznie ucierpiał. Pułkownik i Podpułkownik śmiertelnie są ranni, wiele officerow zabitych, a cała iedna kompania w sztuki porabana. W Newtownards kawaleria wiele także szkody poniosła, kapitan Haughton śmiertelnie ranny. Słowem wszystko iest w wielkim zamieszaniu. Znajdujące się tu wojska Królewskie, wcale nie mogą mierzyć się z insurgentami. Jeżeli rząd nie przysze znacznych posilkow, albo nie potrafi zrobić pokoju, na ów czas Irlandya nieszczęśliwa, na zawsze utraconą zostanie.

Miedzy niewolnikami insurgentow Irlandzkich znajduje się wiele xięży katolickich. W hrabstwie Wexford obrocili dom ieden na kaplicę, gdzie odprawiają śluby podług ustaw nowych Francuskich. Domy, w których protestanci przyjaźni rządowi mieszkają, kredą naznaczać zwykli.— W Cork odkryto straszny spisek, w celu wydania miasta insurgentom. Niektóre milicje należały także do

niego. Z Dublina na 200. wozach rozelano wiele wojska w różne okolice. Względem samego nawet Dublina lekać się należy. Obawiają się tam nadewszystko niedostatku żywności, gdyż wiele włościan łączy się z insurgentami. Z okolicy Wexford bardzo wiele rannych do Dublina przybyło. Syn G. Eustache wpadł w ręce insurgentom. Gdy odebrali miało Arklow 500. rybakow z niemi się złączyło.— W Dublinie całe korpus milicyi, które za podejrzanie miano, zostało rozbroione, i wielu aresztowano. Vice-Król nie wyjeżdża teraz iak z mocną eskortą.— W Kildare znówu wielkie mnostwo insurgentow zebralo się. Limerik ogłoszone iest w stanie insurrekcyi. Miedzy Watterford i Dublinem, wszelka komunikacya iest przecięta.— Słychać, iż rząd chce łagodnych teraz użyć środków w Irlandyi i amnestyą powszechną ogłosić.— Przy wielu ienicach a mianowicie przy kobietach znaleziono kopią przyślegi następującą „Przyślegam na Jezusa Chrystufa, który za nas na krzyżu poległ, i na matkę iego Maryą, iż wszystkich kacerzow iacy mi w ręce wpadną, mordować, palić i zgładzać będę.— W Tallow schwytano wydział insurgentow z ich papierami, Gorey iest także przez insurgentow zajęte.

Xiążę Meklenburski podejmuje się obiać komendę w Irlandyi.— W Dublinie przedsięwzięto środki przeciw emigracyi wielu rzemieślnikow, którzy hurmem do insurgentow idą.— Gen: Dundas prosił na siebie o sąd wojskowy, gdyż mu czyniono zarzuty względem kapitulacyi dozwołoney insurgentom w Kildare. Wielu z pomiędzy nich dowódcow uciekło do hrabstwa Wexford.— Insurgenci starają się zerwać wszelkimi sposobami komunikacyą z Dublinem. Wiele kurjerow od rządu wysłanych zostało zabitych.— Bitwa przy Neu Ros trwała od 4. z rana do południa. Miejsce to w perzynę iest obrocone. Zebranych tam było insurgentow do 20,000. Mieli wielu zdatnych Officerow, po części iak mowią Francuzow. Miało Wexford iest zawsze jeszcze w posessyi insurgentow, gdzie mają mieć wielki skład broni, od Francuzow im dostarczanej. Tam naybardziej bronić się zamyslaia.— W potyczce pod Ros regiment królewski Hompesch zdrady przeciw insurgentom użył. Szedł bowiem z sztandarami Francuskimi, insurgenci rozumiejąc znaleźć w nich braci swoich, zbliżyli się do nich, i przez to znaczną klęskę ponieśli.— Chociaż Ros od Dublina o 60. mil Angielskich iest odległym, wszelako insurgenci komunikacyą tak dalece przecięli, iż w Dublinie w 50. godzin po potyczce nie iest o niego nie wiadano. W Dublinie wszystkie interesa są zatamowane i Lord kanclerz ogłosił, iż aż do przywrócenia spokojności żadne bankructwo przyjętym nie będzie. Obywatele nie mają żadney monety, tylko bankocette, które iednak przez dwa tygodnie trzeba nosić w kieszeni, nim się ie wymieni.— Liczba uciekających z Irlandyi, powiększycie części kobiet i dzieci do 1500. wynosi w samym mieście Milfort.— Wyśłano iuż kilka statkow naprzeciw flocie Rossyjskiej, które mają iey wskazywać drogę do naszego kanału. Niewiadomo jeszcze iakie wezmie stanowisko. Flotta ta składać się ma z 10 liniowych okrętow i 6. fregat.— P. Pitt iest nieco zdrowszy, chorował mocno na podagrę i kurecz w żołądku. Doktorzy sądzą iż bez używania kąpieli w Bath, nie będzie mógł bydź wyprowadzonym.— Temi dniami wyśłał on ważne depesze do Petersburga.

z Londynu dnia 15. Czerwca.

Temi dniami była wiadomość dość głośna o niezgodach w gabinecie naszym. Przyczyną ich mają być interesy Irlandzkie, względem których wbrew zdaniu P. Pitta insze wielkie przedsięwzięto odmiany. Pitt miał prosić o dymisyją, która mu iednak odmówioną została.— Za nadeszłemi wiadomościami z Antrim, zaraz rada gabinetu złożoną była, i Margrabia Cornwallis na miejsce Lorda Camdena naywyższym rządcą Irlandyi mianowany został. Jedzie z nim P. Pelham w charakterze sekretarza. Cornwallis był dawniej kochankiem Irlandczykow. Jest teraz mniemaniem, iż systema terroryzmu na którego czelę znajduje się lord Clare, Kanclerz, i PP. Beresfords, zupełnie uftanie. Partya nowa zowie się teraz umiarkowaną. Lord Camden oczekiwany iest w Londynie, ma być prezydentem rady tajney. Zona iego iuż wyjechała z Dublina.

Na d. 11. Lord Grenville podał notę wszystkim zagranicznym ministrom, w której wyrażono iest, iż Król Jmć Angielski osądził rzecz potrzebną dla obrony państw swoich i ochronienia poddanych, użyć środków, iakie-

mu podaie przewaga potęgi iego morskiej, że w tym celu rozkazał blokować iak najszybciej uyscie rzeki Texel. Takowa blokada będzie iak naydokładniej zachowaną podług zwyczajow wojennych, iakie w tej mierze są postanowione. Dla czego otdąd żadnemu okrętowi neutralnemu pod jakimkolwiek pozorem nie będzie wolne wnyście do Texel.

Naynowsze rapporta z Irlandyi są następujące: Lift G. Needham z Arklow d. 10. Czerwca. O 3. godzinie po południu, pokazała się znaczna armia insurgentow we dwóch liniach; w środku zaś wielka mnogość uzbrojona pikami bez przyzwoitego porządku, szturm do mnie przypuściła. Kazałem dać ognia do nich kartaczami, który trwał pół-trzeciej godziny i przymusiłem nieprzyjaciela do ucieczki. Liczby zabitych nie można podać z pewnością, nasza iest bardzo mała. Jeden z dowódcow poległ na placu.— Inny lift z Dublina d. 10. Czerwca. Mam honor donieść ci Milordzie, iż G. L. Lake odebrał lift od G. Nugent, datowany z Belfast pod d. 9. w którym mu donosi, iż insurgenci w hrabstwie Antrim rozpedzeni zostali, oprócz w Toome dokąd G. Knox przeciw nim poszedł.— G. Nugent donosi także, iż P. Clevery powrócił z Donnegore-Hill, gdzie był wzięty w niewolę od insurgentow, lecz gdy ci klócić się między sobą zaczęli, i 1500. za radą iego broń złożyło, miał sposobność nazad powrócenia.— CAMDEN.

Do Jarmouth przyprowadzono okręt schwytany z landunkiem pikow i inney broni przeznaczonej do Irlandyi. Admiral Kjsmill schwytal także ieden okręt z 20,000. a drugi z 12,000. sztukami broni.— Z Waterford donoszą, iż insurgenci wiele damow w niewoli mają, iakoteż lorda Kingsborough.— Podczas ostatniej akcyi w New-Ros insurgenci wyłali adiutanta swego do komendanta wojsk Królewskich, z wezwaniem poddania miejsca, lecz za całą odpowiedź postać rozstrzelano.— W Dublinie gdzie niedostatek żywności coraz się bardzie czuć daie, spostrzeżono niedawno w nocy światło na pobliskich górach. Znak ten był odpowiedzianym z dwóch domow przez wypuszczenie rakiet cichych.— W Waterford i innych portach insurgenci zabierają wszystko ze statkow tam będących, i przmuszają maytkow łączyć się z niemi. Trzy poczty iak ztamtąd żadney nie mamy wiadomości.— W pułnocnej Irlandyi insurrekcyja znówu górę wzięła, i liczba burzycielow coraz się zwiększa w hrabstwach Down i Cavan. Miało Larne zostało przez nich zajęte, gdzie 40. ludzi z wojska Królewskiego zginęło.— Sir Sidney Smith otrzymał komendę nad okrętem Tygrys od 74. armat.— Z tutejszych obywatelow będzie także uformowane korpus ochotnicze huzarow, zupełnie w sposobie Pruskim.— W Breft ma być gotowych do wypłynienia 15. okrętow wojennych z wojskiem i amunicją przeznaczonych do Irlandyi.— Rząd naywiększą daie baczność, aby insurgenci żadnego wsparcia z Francyi nie mieli. Głoszą znówu że Pitt chce urząd swoy złożyć.— Wiadomość iakoby sily insurgentow w Belfast do 50,000 wynosiła, iest wątpliwą.— W hrabstwie iednak Tyrone, i Down nayznaczniej się zebrali, naywięcej starają się o opanowanie portow.— Pod New Ros miało zginąć insurgentow 2089. żony ich stały za szeregami, i dodawały im tegiej wodka, co sprawiło, iż się znadzwyczajną zapalczywością potykali.— Lifty z Wexford doniosły, iż fregata iedna Francuzka naładowana bronią, pikami i mundurami tam przybywszy, złożyła swoy transport, rownie iak rozmaite wielkie armaty.— W Baltinglas rozstrzelano 16. z milicyi za zdradę kraiu, co podobnie w innych miejscach zaszło. W Portsmouth także gdy wszadzono wojsko na statki do Irlandyi, kilku żołnierzy okazujących skłonność do buntu aresztowano.— Widać to z zaciętości insurgentow, kiedy bowiem obieciają im pardon byle tylko dowódcow wydali odpowiadają zaraz, że przyślegi na iedność, i że wolą raczej zginąć, niż zostać zdrajcami.

CZYNNOŚCI PARLAMENTU.

Na d. 12. Lord Grenville podał parlamentowi krótkie poselstwo królewskie, żądające zezwoleń na sumę kredytową, która zazwyczaj w czasie wojny przy zamknięciu sessyow parlamentowych uchwaloną bywa, a to aby w takowej chwili ministrowie mieli zapas pieniężny na nieprzewidziane potrzeby kraiu.— Hrabia Suffolk. „Przykro mi iest słyszeć iż parlament ma bydź limitowanym. W terażniejszym tak krytycznym położeniu i nad

brzegiem przepaści, w którą ministrowie kraj nasz wtrącili, *naywyższa rada ludu*, nie powinny się rozchodzić, ale raczej rozważać nad najlepszymi środkami prędkiego ratunku. — Wszakże po krótkim sporze, przyięto adres na poselstwo królewskie. Bill także względem sprzedaży taxow gruntowych, przeszedł większością 27. przeciw 7. głosom. — Na d. 13. P. Dundas wniósł, aby lumina kredytowa wzywać wspomniona, z miliona funtów składała się. — P. Baker „Ja żądam 2. millionów. — P. Tierney. „Rzecz osobliwa, iak widzę czynią tu sobie igraszkę z worka narodowego. Minister nie żąda tylko miliona, a tu mu jedynym tchem 2. miliony dać chcą, może jeszcze który stronnik ministra odezwie się za 3. milionami. Powiłał potym na P. Pitta, który dla słabości nie był przytomnym, utrzymując iż się myli w swoich obrachunkach, i sam nie wie wiele potrzebuje. P. Taylor. „Kiedyż się tu w naszey izbie pokaże P. Pitt? Nie lądzę żeby choroba jego była tylko polityczną, ale kiedyż my go tu znowu na właściwym miejscu urzemy. — P. Roze. „Na to nie mogę dać żadney odpowiedzi. — Po czym przyznano pułczwartą miliona w assignacyach kamery. — Na d. 14. P. Sheridan uczynił wniesienie w izbie naszey stosowne do terażniejszego położenia Irlandyi. Spory w tej mierze trwały do godz. 1. po północy. Ze jednak rząd nie chciał aby sessya publiczną była, i arbitrowie ustąpić musieli, przeto nie wiemy dokładnie o takowej sessyi. — Mowią tylko iż P. Sheridan podał projekt adresu do króla w treści, aby prosić króla o odmianę tak osob rządowych iak wszystkich środków dotąd używanych w Irlandyi. Terroryzm, mówił on, przemienia tylko kraj w dziąka pułtynią. Wszystkie więc skarby W. Brytanii użyte będą na opanowanie takowej pułtyni. Gdyby zaś i środki terroryzmu chybiły, na ow czas nie tylko stracilibyśmy na zawsze Irlandyę, ale jeszcze ta, stałaby się pomnożeniem potęgi Francyi, a tak Anglia na swojej ziemi, wyłtawioną byłaby na walkę zagrażającą własney iey eksystencji. Adres ten jednak odrzucono. — Dnia 21. parlament ma być limitowanym.

z Paryża dnia 15. Czerwca.

Jeden z naszych dzienników naywięcej wiary mających, zawiera w sobie list pod dnem 30. Maja pisany z okrętu *l'Orient*, na którym się znajduje G. Buonaparte. Ten list wyraża: „Statek pocztowy przewożący nasze depesze, mógł być wziętym; a zatem niespodzieway się żadney wiadomości o celu naszej wyprawy; wszyscy o niey nie wiemy. Za wyraźnym warunkiem milczenia w tej mierze, pozwolono mi iest pozdrowić cię z morskiej moiey podróży. Dla słabości wiatrow nie wiele odprawiamy drogi, i dopiero ku wieczorowi pełnemi żaglami płyniemy. Nasz okręt tak iest zapchany, iż ledwo nam staie miejsca na rozłożenie naszych bagażów. Woda nam się bardzo psuie, a ta niegodność nie małą iest dla żołnierzy Francuzkich, lubo się oni nie lękają ani trudów, ani głodu, ani naywiększych niebezpieczeństw.

Dziennik pod tytułem: *Klucz Gabinetow* wyraża, iż wiadomość o wyjeździe z Paryża P. Gerry, ministra Stanow Amerykańskich, zupełnie iest zmyśloną. — *Alquier* Członek wychodzący z Ciała Prawodawczego mianowany iest za sprawującego interessa do Monachium, Jego sekretarzem Legacyi, iest Ob. Auric Vice-Konsul w Alikancie. — *Garnier (de Saintes)* Karol Duval, i *Audouin* mianowani są na konsulow, pierwszy do Wilmington (przy Stanach zjednoczonych) drugi do Tarque, trzeci na Vice-konsula do Messyny. — *Laumond*, który się znajdował w Smirnie, iedzie w urządzie konsula do Hamburga, a Ob. Mure, terażniejszy Vice-Konsul w Maroku, mianowany iest konsulem do tego miasta. — *Ailhaud* konsulem do Corogne, *Lacheze* konsulem do Wenecyi, *Frameri* do Tryestu, *Lacombe St. Michel* następuje po *Garacie* na Ambasadę Neapolitańską, a *Mangourit* będzie sekretarzem tej Legacyi. — Bywszy minister policyi *Sotin*, odwołany iest z Genui, dla obietcy urzędu konsula w Nowym Yorku. — *Belleville* konful generalny w Genui, zostanie także przy randze sprawującego interessa. — Dyrektoryat nie mianował jeszcze Ambasadow do Wiednia i Konstantynopola, ani sprawującego interessa do Stutgard. —

Wiadomości z St. Domingo donoszą, iż podróż G. Hedouille była iak nayszcześniejszą. Wyprawa ta niedoświadczyła naymniejszey napaści. Generalowie *Hedouille*, *Pageot*, i *Watrin*, lądem iadą do przyładka. Ponie-

waż fregaty, z których się ta wyprawa składa, są nader szybkie, łatwo krążących nieprzyaciół uniknąć mogą. Już się zapewne znajdują w przyładku. Osada iest spokojna, i dodają, iż prawidła kommissarzow rządowych każą się spodziewać, iż ta osada w krótko do kwitnącego stanu powroconą będzie, osobiwie iezeli potwierdzi się wiadomość o wyjściu nieprzyaciół z Port au Prince.

Przybył do Paryża kurier Liguryjski wiozący wiadomość o przygotowaniach wojennych Króla Sardynijskiego przeciwko Rzpltey Liguryjskiej; miał on rozkaz, ażeby nieprzejeżdżał przez terytorium Piemontskie. Opowiadał, iż słyszał strzelanie z armat na granicach tych krajów (*Courier-Universel*). — Dziennik *Klucz Gabinetow* donosi: iż w Tulonie aresztowano dawnego kapitana okrętowego zwanego *Lavilasse*, który wyszedł z kraju w roku 1789. Od dawnego czasu ukrywała go iedna kobieta. Z papierow iego okazało się, iż korespondował z Anglikami, i że się znajdował w Tulonie dla podpalenia arsenału, aresztowano także iednego szpiega Maltańskiego.

Dziennik *Conservateur* umieszcza w swoim ostatnim numerze mowę, którą Ob. Garat miał dnia 9. Maja do Królowy Neapolitańskiej. Treść iey następująca: Oświadczyłem dnia wczorayszego Królowi obojga Sycylii a małżonkowi W. K. Mci, z strony Dyrektoryatu moiey Rzpltey, chęci utrzymywania pokoju i dobrego porozumienia; i odebrałem zapewnienie J. K. Mci, iż sobie życzy trwały i tak potrzebny jego panowaniu zgody. Będziesz W. K. Mość utrzymywać w sercu swego małżonka te skłonności, które się także przykładać będą do iey spokojności i osobistego szczęścia. Francya przyzwyczajona iest do znajdowania w Xiążętach domu Austriackiego wielką liczbę tych prawideł i zamiarow, które chce obrać na udoskonalenie porządku towarzyskiego, i na uszczęśliwienie ludow. Cesarz Jozef brat W. K. Mci ledwo co wstąpił na Tron, natychmiast w cacych swoich rozległych krajach zaszczepił we wszystkie umysły to filozoficzne nasienie, które wstrząsnęło wszystkie zasady zabobonu, i przygotowało pożyteczne odmiany we wszystkich częściach rządu: Ten naczelnik Rzeczy sam się z tego chlubił, iż czerpał swoje światła w filozoficznych Pisarzach Francyi. Brai jego i W. K. Mci Leopold, w matym kraju dał świetne dla naywiększych Państw przykłady: a Francya ma prawo mniemać, iż nie była obcą szczęściu, iakie ludzom nadały zasady ekonomiczne przyjęte przez tego Monarchę, który miał sobie za ukontentowanie sam iey to chwalebne oddawać świadectwo. Te są iedynie pamiątki, które znajdę w sercu W. K. Mci głęboko wyryte. Ambassador Rzpltey Francuzkiej spodziewa się, iż przez to iego spokojne przełożenie, znikną te uprzedzenia wypadłe z zdarzeń, mylnie w samey Francyi wystawionych, a tym więcej zawsze przekształcanych przez wszystkie powtarzane w Europie odgłosy; dzieląc te prawdziwie wspaniałe z swym małżonkiem uczucia, uczynisz mu te W. K. Mość ieszcze miłszemi, i przyłożysz się do uwiecznienia między dwoma ludami pokoju, który może mieć nie ieden wpływ do uspokojenia wszystkich Europejskich Narodow.

Ob. Bourgoing ieden z współ-pracujących około Dziennika *Klucz Gabinetow*, umieścił pod d. 12. w tym piśmie wartykule z *Selz* następujące szczegóły o osobach dwóch Ministrów, którzy w tym momencie traktują o losie Niemieckich krajow:

„Hrabia de Cobenzl iest znakomity z swojego dowcipu, tonu, i obyczajow. Urodzony w Niderlandach, gdzie oyciec iego był długo pełnomocnym Cesarzkim ministrem przy generalnym gubernatorze Arcy-Xięciu Karolu Lotaryńskim, posiada wszystkie powaby tego dworu, znanego przez swoją świetność i obyczajność. Mówi ięzykiem Francuzkim iak gdyby się rodził Francuzem, a może i lepiej niżeli Niemieckim. W młodości swoiey wyłany był do dworu Rossyjskiego w urządzie ambassadora, który dokładnie przy Katarzynie II. sprawował. Miany iest za miłego dworaka i biegłego negocjatora; naywiększa praca iest dla niego zabawką. Jego nieprzyjaciele i zazdrośnicy, mówią iż możnaby od niego wymagać więcej zgłębienia w planach, i powolności w postępowaniu. Wreszcie sposob negocjowania Hrabiego de Cobenzl, iest mówią łatwy i wielki; będzie to dla niego pieknym prawem do chwały, iż był osądzony za godnego do mierzania się z G. Buonaparte, i że w tym nie zawiodł nadziei swojego rządu. Hr. de Cobenzl iest bogatym, i lubi pokazywać swoją okazałość. Poważny rodzaj iego zatrudnień, nie odmienia w nim wesołości wrodzonej,

szuka owszem towarzysztwa, któreby w nim tę wesołość utrzymywało. — Hr. de Metternich uważany iest za człowieka w cacych Niemcech naybiegłego w nauce prawa publicznego tego kraju. Łączy przytym wiadomości politycznych związkow wszystkich mocarstw Europejskich. Uczynił pierwsze kroki w urzędowaniu ministerjalnym na dworze Kolońskim, gdzie był kanclerzem.

On był iednym z panow towarzyszących Maryi Antonie gdy iechała do Francyi dla zasłużenia się z Ludwikiem XVI. na tenczas Delfinem. Hr. de Metternich obiał w Bruzelli urząd pełnomocnego ministra dworu Wiedeńskiego po Hr. de Trautsmannsdorff. Z tamąd ponioł z sobą szacunek i żale wszystkich Niderlandczykow. Rzetelną iego cnota, umiarkowanie, zamiary dobroczynne, przywabiły, do domu Austriackiego ten lud, który był ostrygi przez pretensye Cesarza Jozefa II. Szacowany iest z przymiotow cechujących prywatnego i publicznego człowieka. Dobry małżonek, dobry oyciec, dobry przyjaciel, minister biegły, spokojny i obowiązujący, dla wszystkich przylętny, posiada rzadki przymiot kontentowania nawet tych, których żądaniom odmówić iest przymuszony. Gdy Niderlandy były jeszcze teatrem wojny, używał całej swojej powagi dla ułagodzenia surowości wojennej przeciwko iencom Francuzkim.

Niektóre okręty od floty Tulońskiej rozpięchnione, znowu się połączyły. Oczekujemy teraz ważnych wiadomości z morza śródziemnego, która będą mieć wielki wpływ do losu Europy. Nie obawiają się tu żadney potyczki, gdyż Buonaparte stanie przedzy na miejsce przeznaczone, nim go Anglicy dopędzić potrafią. — Terażniejszy sekretarz generalny w departamencie intereffow zagranicznych Ob. Paganel ma być z ważnym zleceniem do Niemiec wyłanym. — Kommandę nad flotą morłką w Brezt, ma teraz Kontr-Admiral Lelarge. — Mowią tu że papież do Majoriki popłynie. — Insurgenci Piemontscy schwytali sekretarza legacyi Hiszpańskiej z Turynu do Genui iadącego, i wszystkie iego papiery przetrząsneli. — Posel nasz w Turynie ulkarzał się mocno na rozstrzelanie niektórych insurgentow Piemontskich, zwłaszcza że prolił za nimi o amnestyi. — Ob. Deirouille członek w liceum kunsztow wynalazł sposob wznoszenia w górę znaczney masy wody, bez żadney mechaniki. Wynalazek iego będzie teraz dochodzonym.

z Hagi dnia 19. Czerwca.

Zawczoray przybył kurier z Paryża do Gen: Joubert z wyraźnym rozkazem Dyrektoryatu, aby agentow przeznaczonych do dokonania rewolucyi iak najmocniej wspierał. — Tenże kurier przywiezł także rozkaz Ob. Delacroix do prędkiego wyjazdu, co też zaraz wykonał, wzięwszy z sobą iak mówią Dyrektora Wybo Finie do Paryża. Wyjeżdżając pożegnał się z obcymi ministrami, lecz żadney nie chciał mieć komunikacyi z nowym terażniejszym rządem. Gen: Joubert prezentował nowemu Dyrektoryatowi Ob. Champigni sekretarza legacyi Francuzkiej, iako sprawującego interessa Rzpltey, a Ob. Pichon przybyłego z Paryża iako sekretarza legacyi. Nowy także posel nałz do Paryża Ob. Schimmelpennick już iechał na miejsce sobie przeznaczone, dla zmienienia Ob. Buys odwołanego z Paryża. — OOb. Blauw i Dedem z Wiednia i Medyolanu, rownież są odwołani. — Ponieważ rząd terażniejszy tymczasowy oświadczył, iż do poty tylko interessa sprawować będzie, dopoki nowy rząd podług zasad konfityucyi nie będzie postanowionym, przeto wkrótce naydeydzie chwila, w ktorey lud swoich reprezentantow, a ci nowy Dyrektoryat wybiorą. Powszechnym iest mniemaniem, iż na d. 29. t. m. rozpoczną się zgromadzenia pierwiastkowe. — Ob. Spoor iest teraz prezydentem Dyrektoryatu załepczego. — Większa część narodu pochwała nową rewolucyę, i wkrótce wydać dowody wystawiające potrzebę iey. — Lubo się spodziewano, iż pierwszy skutek nowej rewolucyi d. 12. na tym się zakończy, iż partya która przed d. 22. Stycznia panowała, znowu się połączy, i więzniowie stanu, którzy od tego czasu byli w areszcie, i szefami byli teyże partyi, wypuszczonymi zostaną, wszelako nic się podobnego nie stało. Nowi aresztanci przytrzymani w obu izbach siedzą w domu Busch, obok tych, których tam osadzili, nie wolno nawet nikomu ich odwiedzać, co dla pierwszych nie iest wzbronnym. Reszta więzniow, którzy nie byli członkami Ciała Prawodawczego, iako to Irhoven van Dam, minister w Stutgardzie Strick van Lischotten, i G. M. van Meyern w Kastellaney są osadzeni.

z Konstantynopola dnia 11. Maja.

Z portów Krymu wypłynęła flotta Rossyjska od 12. liniowych okrętów, 14. fregat, i 60. galar z wojskiem lądowym. Mówią iż chce popłynąć na morze szrodożmienne. W Chersonie pracują także nad wyprawą drugiej floty.

Proklamacya którą General Francuzki Lasalotte tymczasowy komendant na wyspach Weneckich wydał do mieszkańców Korcory, wyszła na publiczność. Wyrazy które w sobie zawiera i wnioski z nich wynikające, zagrażają spokojności Porty. Skoro więc o niej doszła wiadomość, pospieszyła się przedsięwziąć środki ostrożności, a pospiesz iakiego w tej mierze użyła, okazywał miarę doświadczanej przez nią bojaźni. Zapewnienia i powtarzane obietnice o spokojnych nowych sąsiadach zamiarach, nie mogły zatrzeć wrażenia, iakie na niej sprawiły w Proklamacyi wyrażone prawdy, i jeżeli nieukontentowania swego otwarcie nie okazała, to z przyczyny uczynionego jej przyrzeczenia, iż to pismo nie będzie rozrzuconym ani drukowanym. Można sobie wystawić, iaki dziś wydanie tej w sprawie naszym sprawo skutek.

Huffein Kapitan Basza i Serafkier drugi, wyjechał d. 8. p. m. z Adryanopola. Nazajutrz spotkał go w drodze P. de Kojshubry, i pożegnał się z nim w nadzwyczajnie miłym sposobie. — Nowy Minister Rossyjski odprawił tego poranku długą z Reiss-efendym konferencyę, która właśnie przypadała do przywiezionej wiadomości o zdarzeniu Wiedeńskim. Można się wnioskować o tym zbiegu okoliczności,

z Kopenhagi dnia 19. Czerwca.

Wczoraj 6. okrętami wojennymi Rossyjskimi stanęło na kotwicach przy Drogden. — Okręt kupiecki Angielski, na którym maykowi bunt podnieśli, rozbili się przy brzegach wyspy Amak. — Król Szwedzki w czasie rewii zachowywał się jak użytkownik. Spisał zawsze pod namiotami, wstał o 4. godzinie z rana, i cały dzień ćwiczeniami zatrudniał się.

Od grubie Austriackich d. 13. Czerwca.

Dla większej wygody żołnierze wszyscy Austriacy będą mieć włosy krótko ucięte. — Król Neapolitański bierze do siebie w służbę G. Horze. — Transport artylleryi nieultannie do Włoch idą. — W Wenecyi odkryto klub niebezpieczny.

z Strazburga dnia 18. Czerwca.

Donoszą nam z Selt pod d. 16. Czerwca co następuje. — Wczoraj Hr. Cobenzl powtórzył tu z Raftad, po odbytych konferencyach iadł obiad u pełnomocnika Francuzkiego z wielu posłami kongressu. Hr. de Lehrbach był tu także na d. 14. i 15. zawsze jednak przed południem do Raftad powracał. Ob. Melzi d'Erile poseł Cysalpiński miał wczoraj długą konferencyę z Hr. de Cobenzl. Sądząc po obecnych przytaczaniach obu pełnomocników, zdaje się iż negocyacya pomyślnie skutkuje. W tej chwili traktują się rzeczy największej wagi, i sądzić potrzeba, iż ukończenie ich będzie prędkie.

z Raftad dnia 19. Czerwca.

Hr. de Cobenzl znowu dziś do Selt wyjechał. Hr. Metternich i Lehrbach również iak ministrowie Pruscy, Monacki i Salski, iedli obiad u niego.

Jeft materyą rozmów, list Wielkiego Mistrza Maltańskiego, który tu miano odebrać. Zawiera w sobie, iż G. Buonaparte pokazał się przed wyspą Maltą, i że wyprawił posłanica z żądaniem wypuszczenia do portu swojej floty, z której kilka okrętów było nadpsutemi. W. Mistrz odpowiedział, iż podług praw neutralności nie wolno mu przyjmować do swego portu więcej nad trzy wojenne okręty z przepisaną liczbą ludzi; a zatem że G. Buonaparte może wyllać razem trzy okręty dla naprawy, i jeżeli flotta jego potrzebuje iakiegokolwiek innej pomocy, ta z największym ukontentowaniem dostarczona będzie. Na tę odpowiedź Buonaparte wyllał trzy swoje okręty, a po ich naprawieniu w dalszą udal się podróż. Nie wiadomo iaka jest data tego listu, lecz gdyby była pod 31. Maja lub 1. Czerwca, list ten zgadzałby się z wiadomościami z Paryża odebranymi, oraz z listami z Genui, które wyrażają, iż eskadra Francuzka w sironach Sardynii, czyli Sycylii wytrzymała znaczną burzę, co list W. Mistrza w sobie zawiera. — Te wszystkie wiadomości potrzebują potwierdzenia; to tylko doniesienie jest pewnym, iż flotta Francuzka znajdowała się o 10. mil od Sardynii ku sironie południowej.

W Selt taka panuje cisza, iak dawniej w Udine. Obay negocyatorowie powierzchnie są z sobą w wielkiej grzeczności, Francuzki iednak jest nie co zimniejszy

szy i w mowie swojej bardzo wstrzemięźliwy. Z wielu okoliczności okazuje się wszelako, iż negocyacya niekoniecznie dobry koniec mieć może. Słychać nawet, iż hrabia de Cobenzl poiedzie do Wiednia. Ztąd niektórzy przyrównyują przygotowania wojenne Austrii i pożyczkę bankową w Wiedniu. — Spodziewamy się tu wkrótce nowej noty Francuzkiej; która będzie ultimatum zawierać. — Siyces przyechawszy tu, podał się za kupca iadącego do Berlina. Wkrótce iednak rzecz się cała odkryła, i gdy potym przechadzał się w ogrodzie zamkowym, wszyscy biegli go oglądać. Dwie tylko godziny zabawił i z żadnym obcym posłem nie rozmawiał. Jean Debry i Rosenfiel odpowiadali go aż do karety.

z Brünn dnia 23. Czerwca.

Ostatnia pocztą z Semlina donosi nam, rozchodzącą się pogłólkę o otrzymanym okazałym zwycięstwie Basmana-Oglu nad wojskami W. Sultana. Za pomocą ciemnej mgły, miał on opanować wszystkie Tureckie czajki i statki ammunicyjne. — Podług gazet Węgierskich, ostatnich dni Maja zaszła ważna akcyja między wojskami Basmana-Oglu, i W. Sultana, insurgenci byli najprzód otoczeni przez ogromne wojsko 200,000 wynoszące, i już nazajutrz był dzień przeznaczony do bitwy, gdy tym czasem Baszowie tajemnie z Basmanem-Oglu trzymający, cały ten układ iemu wydali. Basman-Oglu przedsięwziął więc uprzedzić zamyśli W. Wezyra, i umówił się w tej mierze z Baszą Kara Omer sławnym przez wzięcie przeszłej zimey Semendryi i niektórych przedmieściow Belgradu. Ułożono było, aby uprzedzając zaczepkę W. Wezyra przepuścić fałszywy atak. Ten rozumieć, iż wojsko Tureckie rzeczywście w ogniu było, rozkazał iść na pomoc temu fałszywemu atakowi. Wszczęło się ztąd wielkie zamieszanie, z którego korzystał Basman-Oglu wzięwszy 6000. wojska poraził 20,000. wojska Sultana. Bitwa trwała przez 5. godzin na fame pałasze. W tym ieden ochotnik Turecki poznawszy w bitwie Kara Omera, rzucił się na niego, afraciwszy z konia zabił. Insurgenci widząc się bez wodza poszli w rozsypkę, i dopiero armia Sultana zwycięstwo otrzymała. Ochotnik Turecki całą zdobycz po zabitym Kara Omer otrzymał, i dostał nadto w podpunku od W. Wezyra 500. Czerw. zł. Czekamy na dalsze potwierdzenie tych pierwszych, pogłólków.

z Genui dnia 9. Czerwca.

Dnia 5. t. m. odebraliśmy wiadomość, iż korpus wojsk Królewskich w Piemontie wkroczył na terytorium Liguryjskie dla atakowania korpusu patryotów Piemontyjskich, którzy się znajdowali w Carroffio. Gdy ciału prawodawcy Rzpłtey Liguryjskiej odebrało tę wiadomość, natychmiast Wielka Rada wydała następującą rezolucyę: 1.) Dyrektoriat Wyk. obowiązany jest przedsięwziąć wszystkie środki, które są w jego mocy, ażeby terytorium Rzpłtey było szanowane, i ażeby spokojność Narodowa nie cierpiała od osób lub sił obcych. — 2.) Ma wydać Proklamacyę, którąby wszystkim mieszkańcom Liguryi dała poznać polityczne położenie Rzpłtey względem dworu Turcyjskiego. — 3.) Na ten moment oddana będzie do rozrządzenia Dyrektoriatu lumma 500. tylicy hwirow, w celu użycia iey na odparcie nieprzyjacielskich nieślusnych napaści, któreby z szkodą Rzpłtey, i przeciwko prawom Narodów, przez wojska Piemontskie popełnione być mogły.

Na mocy tej rezolucyji która natychmiast przez Radę Starszych została potwierdzoną, Dyrektoriat tegoż dnia i nazajutrz wyllał na granice wojska liniowe, ochotników i artylleryę z dostateczną liczbą ammunicyi. Dnia 6. wydano na publiczność Proklamacyę, w której między innemi rzeczami wyraża: Obywatele! Terytorium Rzpłtey jest zgwałcone, godność Narodu znieważona. Jurydykcyja Leunno zajęta jest wojskiem Króla Sardyńskiego, inna część są zagrożona. — Od czasu iak ludzie Republikantscy zbiegli się do Carroffio, Dwór Turcyjski chwytą z chciwością podeyrzenia, iakoby Rząd Liguryjski nie zupełnie był dalekim od tych poruszeń dla wolności. Rząd Liguryjski wierny swoim maksymom i trwający między dwoma krajami zgodzie, oświadczył się, iż te poruszenia nie miały nic z nim wspólnego, procz podobieństwa prawidel. Wiadomy przytym niedostatek sposobów, brak żywności i broni Republikanów w Carroffio, o czewście dowodził, iż ich żadne nie wspierało Mocarstwo. Instrukcyę przez Rząd Liguryjski urzędnikom wojskowym i cywilnym dane, zgadzały się z temi oświadczeniami. Odpowiedź Dworu Turcyjskiego zawierała w sobie najmocniejsze przyrzeczenie przyjaźni; Lecz gdy po przedsięwziętych przez Rząd Liguryjski środkach, mała armia w Carroffio, oddawna niedopuszczała się żadnych obrażli-

wych kroków; gdy imieniem wielkiej Rzpłtey żądano powszechny dla biednych Patryotów amnestyi, tym czasem wojska Królewskie spieszyły do Carroffio, i oświadczały się przez Proklamacyę, iż chcą szanować prawa Liguryjskiego ludu, kolumny wojsk Piemontyjskich ze włzech siron się zbierały, zajmowały tego terytorium, i godność jego śmiały znieważać etc. etc.

Do tych poruszeń daly powód następujące zdarzenia: Dnia 4. Patryoci dowiedziawszy się, iż wojska królewskie miały na nich uderzyć; cofnęli się nocą pod twierdzę Gavi. O 4. godz. z rana komendant tej twierdzy rozkazał im, ażeby się oddalili z ziemi Liguryjskiej. Gdy na mocy tego rozkazu zaczęli ułęgować, wojska królewskie posunawszy się za swoje granice, nagle na nich napadły. Patryoci podzieleni na dwie kolumny, każda po 600. ludzi, bronili się dzielnie przez kilka godzin, tym czasem prześlano strzelać z twierdzy Gavi, i zdawało się, iż to strzelanie było bardziej wymierzone przeciw wojskom królewskim, niżeli przeciw Patryotom, gdyż pierwszych strącałach około kilkuset ludzi, drugich zaś tylko do 40. tak zabitych iako i rannych. Też same rapporta donoszą, iż tak komendant wojsk królewskich iako i Patryotów, również się ukarżali na strzelanie do swoich żołnierzy. Po bitwie iedna kolumna Patryotów cofnęła się pod armaty twierdzy Gavi, druga z większą pomyślnością kończyła strzelanie około Carroffio, lecz i ta ku wieczorowi udała się ku Gavi. Wojska królewskie zajęły Carroffio i wszystkie pagorki około Gavi. — Poźniejsze pisma nie o dalszych nie donoszą wypadkach. Komendant kolumny Liguryjskiej w Fontaggio pisał d. 6. do margrabiego de Colli komendującego wojskiem Piemontyjskim w Carroffio, namawiając go, ażeby cofnął swoje pikiety i forpocztę stojące na gruncie Liguryjskim. General odpowiedział, iż zajęcie niektórych części tego terytorium, miało tylko w celu podeyrzyć insurgentów z Carroffio, że z resztą zgoda między dwoma krajami niepowinna być dla tych potrzebnych środków zerwana, i że dał rozkaz, ażeby ofoby i własności były szanowanemi.

z Medolanu dnia 11. Czerwca.

Nowy ambasador Rzpłtey Francuzkiej Ob. Trouvé miał tu na audyencyi publicznej d. 8. t. m. następującą mowę. „Ob. Dyr: Przychodzę imieniem Wiel. Narodu powitać niepodległość Rzpłtey Cysalpijskiej, przychodzę dopełnić chwalebnej i sercu memu milegożyczenia, w połączeniu podziwienia iakie wzniecała czynny bohaterkie, z miłością, iaką cnoty wpaiać zwykły. To jest życzeniem, to jest potrzebą rządu Francuzkiego; iak iako tłumacz szlachetnych jego zamiarów, i że tak rzekę ocywłkiej jego troskliwości, wszystkie starania, wszystkie siły, obroć ku temu godnemu celowi. Dalekie od nas niech będą Ob. Dyr: powierzchowne pozory chytrey polityki, która podchlebia dla ułudzenia, głaszcząc dla zadania trychu. Dalekie od nas niech będą wykrey, fałszywe przyrzeczenia, listy i obłuda. Szczerość, otwartość, zobopólne zaufanie, bezstronna sprawiedliwość, surowa i niezgięta poczciwość, niewzruszona iedność między władzami rządowemi, to są zasady związków naszych, to jest węzeł naszego przymierza, przymierza tak szlachetnego, i przymierza serca, a zaprzyśiężonego przy ołtarzu ocywłki. Co do mnie nie mogąc bez rozrzewnienia wydzienności być pośrednikiem związków przyjacielskich między obu narodami, bodajaby mogli ieszcze w nadgrode gorliwości i poświęcenia się moiego, donieść Dyrektoriatowi Wyk: iż lud Cysalpijski, rywal ludu Francuzkiego, codziennie bardziej utwierdza odrodzenie swoje, przez rozsądne systema skarbowe, porządną administracyę, wychowanie narodowe, urządzenie sił wojennych, i użycie wszystkich środków swoich. Iż wposród niego utrzymuje się ten duch publiczny równie tegi iak rozsądny, bez którego cisza pokoju stała się snem niewoli. Cysalpinowie! natura utworzyła was do szczęścia, wolność prowadzi was za rękę do niego, przysposabiając się do kosztowania jego dobrodziejstw pomniście, że pomyślność wasza od was samych zależy. Zeby się przy wolności utrzymać, potrzeba tej wielkomyślności cnotliwej, która umie śmiałością zwalczyć złe przygody, a umiarkowaniem oprzeć się zachwyceniu pomyślności.

Od granic Włofskich dnia 6. Czerwca.

Procz wojska lądowego na flocie Tulońskiej będącego wsadzono w Genui na 100. przewozowe okręty 12,000. ludzi; w Cloua-Fecchia tyleż zabrano. Wnoszą więc, iż armia G. Buonaparte do 40,000. ludzi wyniosć będzie. — Straszna burza, która w okolicy Fiume d. 21. Maja była na morzu i na lądzie zdaje się być skutkiem trzęsienia ziemi w Siennie. — Konsulowi Rzpłtey Rzymyjskiej kazano z Wenecyi wyjechać, gdyż dwór Wiedeński ieszcze tej Rzpłtey nie uznał. — Wielki Xią że Toskański odwiedził Papieża w nowym jego mieszkaniu i miał długą z nim konferencyę. Pius VI. dosyć jest zdrow iak na wiek i okoliczności swoje. Synowcowi jego Xciu Braschi dano do zrozumienia, aby się z kraim oddalił. Biskupom powtórnie zakazano, aby żadnych paradnych wizyt, ani zewnętrznego uszanowania Papieżowi nieokazywali. Po przybyciu do Florencyi kuryerze z Paryża, wieść powszechna chodzą, iż Papież wkrótce uda się do Hiszpanii.

DONIESIENIE.

Felicyanna Falishka od 10. lat nie wiadomo gdzie się obraca. Strzy iey Jan Falishki wzywa ją niniejszym obwieszczeniem do pozostawienia majątku, i żąda aby mu doniosła o sobie, iezeliby zaś umarła, wzywa każdego mającego o tym wiadomości, aby oznaymił o tym Kantorowi Gazety Korrespondenta.